

MAASTRICHT DIGITAAL

TWEE MAANDELIJKS MAGAZINE

Foto : Stefan Jansen

Bijzonder Maastricht door Tiny Feij Fotograaf aan het woord

Foto van de maand Literair perelke Straat uitgelicht

Opajam en nog veel meer...

Inhoud

Februari 2020 | 19e editie

- 3 Maastricht Digitaal
- 4 In Memoriam
- 6 Fotograaf van het jaar
- 7 Kwiswinnaar
- 8 Bijzonder Maastricht
- 14 Vrijthof
- 15 Perelke
- 16 Fotograaf aan het woord
- 19 Valentijnsconcert
- 20 Foto van de maand
- 22 Beeld in de stad
- 23 Facebook
- 24 Vroeger en nu
- 26 Us sjoen Mestreech
- 28 Thuis in Maastricht
- 30 Braniemeeckerkes
- 31 Drukkunstmuseum
- 32 Historia Traiecti ad Mosam
- 34 Straat uitgelicht
- 35 Hoge fronten
- 36 Bonnefantemuseum
- 38 Braniemeeckers
- 39 Gedicht
- 40 Opajam
- 42 Theater aan het Vrijthof
- 44 Opajam
- 48 Fotograaf aan het woord
- 52 Theatergezelschap 12,5%
- 54 Museum aan het Vrijthof
- 55 Fotowandeling
- 56 Harmonie Sint Pieter
- 58 Wintercircus
- 59 Opajam
- 60 Nieuwenhofpoortje
- 64 Braniemeeckers
- 66 Theater aan het Vrijthof
- 68 Historia Traiecti ad Mosam
- 70 Prins oetrope
- 72 Coverfoto

Foto's in deze editie: John Kerkhofs, Willie Lion, Willy Weijenberg, Stefan Jansen, Laurens Bouvrie, Djonnie Soumete, Kitty vd Kamer-Brandhof, Myriam Arits, Bea Pletzers, Trudy Schuit-van Twuijver, Jack Debruijn, Cindy Coenen, Anja Coolen, Yvo Lejeune

MAASTRICHT DIGITAAL

Dit is de eerste editie van het tweemaandelijks magazine van Maastricht Digitaal van 2020. In ons magazine kennen wij een aantal vaste rubrieken. Daarnaast zijn wij altijd op zoek naar interessante informatie die past bij Maastricht Digitaal. Denk je dat een bepaald onderwerp wellicht interessant is om in een volgende editie op te nemen? Stuur dan een mail naar :

info@maastrichtdigitaal.com

Eind 2019, begin 2020 stond in het teken van onze derde eindejaarskwis. Maar liefst 334 spelers waagden zich hieraan, uiteindelijk bleek Lizette Nieste de winnaar. In januari was het weer tijd om uit alle winnende foto's van onze maandthema's van 2019 de foto(graaf) van het jaar te kiezen. De winnaar daarvan is Djonnie Soumete. De bekens zijn inmiddels uitgereikt. In 2019 is het niet gelukt de website van Maastricht Zuid Oost compleet te maken, dat zullen we in 2020 verder oppakken. We zien een grote toename in het aantal bezoekers aan onze website en het aantal pagina's dat bekeken wordt. Wellicht wel leuk om te weten: de pagina over ons eigen volkslied scoort elke maand het hoogst in aantal bezoekers. Ook op facebook zien we een groeiend aantal volgers / fans.

"De website
Maastricht Zuid Oost
zullen wij in 2020
afmaken"

Foto : Willy Lion

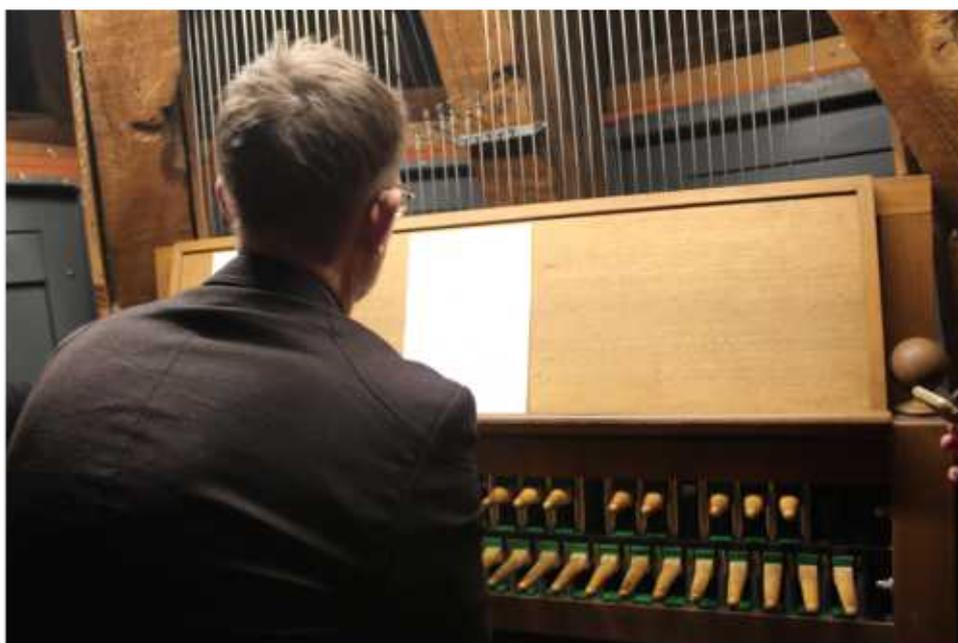
IN MEMORIAM

Johnny Blenco

Op 27 januari 2020 is in zijn woonplaats Maastricht Johnny Blenco overleden. Hij was in Maastricht bekend voor zijn vele liedjes die hij in het dialect zong. Maastrichtdigitaal maakte in 2018 nog een video interview met hem. Dit kun je bekijken op de webpagina : www.maastrichtdigitaal/interviews.

Ter nagedachtenis aan hem speelde Frank Steijns, stadsbeiaardier, op zondag 2 februari 2020 twee keer een prachtig mini concert op het carillon van het Stadhuis.

Foto's : Willie Lion

WINNAAR

In 2019 kenden wij weer een aantal thema's waarbij wij de foto van de maand kozen. Alle winnende thema foto's hebben wij in januari in een album geplaatst. Iedereen kon zijn like geven aan de foto die men het mooiste vond. Daarmee werd uiteindelijk bepaald welke foto de foto van het jaar zou worden van 2019 bij Maastricht Digitaal. De winnende foto is gemaakt door Djonnie Soumete, een prachtige opname van een besneeuwd Vrijthof. En daarmee is Djonnie de fotograaf van het jaar 2019 geworden van Maastricht Digitaal.

WINNAAR EINDEJAARSKWIS

Van 22 december 2019 tot en met 5 januari 2020 speelden 334 deelnemers onze 3e eindejaarskwis. Weer legden wij jullie 25 vragen ter beantwoording voor. Het wisselde regelmatig aan de top van de ranglijst, maar uiteindelijk kan er maar een winnaar zijn. En dit jaar is dat Lizette Nieste. Uiteraard was er voor de winnaar weer onze trofee beschikbaar, welke wij hebben uitgereikt in het gebouw van Lumiere.

Bijzonder Maastricht door Tiny Feij : water en vuur winkeltjes

Pothuiske voor de restauratie

Water-en-vuur-winkeltjes en gasverlichting in oud Maastricht

Anno 2020 zal men tevergeefs zoeken naar een 'water-en vuurwinkeltje'. In de 19e eeuw en ook nog in het begin van de 20e eeuw was een water- en- vuur-winkeltje een gewoon verschijnsel. Wat waren dat voor winkeltjes? In een water-en-vuurwinkeltje kon je tegen betaling gloeiende kolen en heet water halen. Nu zouden deze winkeltjes volkomen overbodig zijn maar vroeger hadden ze hun nut. Dat zat zo: arbeiders moesten toen 's morgens zeer vroeg opstaan om op tijd in de fabriek te zijn. Dan was de kachel meestal uit of niet warm genoeg om water heet te krijgen voor koffie of thee. Heet water kwam toen nog niet vanzelf uit de kraan zoals tegenwoordig. Als je heet water wilde hebben moest je dat zelf warmen op de kachel. Waarom dan niet verwarmd op gas? Water verwarmen op het gas was geen optie omdat gas vóór het midden van de 19e eeuw meestal niet beschikbaar was voor particuliere woningen. Zelfs in 1880 had pas één op de vijf huishoudens de beschikking over gas, dat overigens gebruikt werd voor verlichting en nog niet voor verwarming! Voor een groot deel van de bevolking was gas veel te duur. Veertien cent per kubieke meter bij een verbruik van gemiddeld 300 kubieke meter per jaar zorgde ervoor dat een aansluiting op 50 a 60 gulden per jaar uitkwam! Dat was ongeveer één derde van het jaarloon van een arbeider. Gasverlichting was dus een luxeproduct! De oplossing was om heet water te halen in het water-en-vuurwinkeltje. Ook hout en gloeiende kooltjes om de kachel aan te maken kon je er krijgen. Die gloeiende kooltjes stopte men ook vaak in het strijkijzer of in 'n stoof!

Strijkijzer om gloeiende kooltjes in te doen.

Zo maakten deze water-en-vuurwinkeltjes het leven van 't armere deel van de bevolking wat makkelijker. Behalve voor het leveren van water en vuur fungeerden deze winkeltjes ook vaak als wekdienst want men moest op tijd in de fabriek zijn! Wekken was niet gratis, er moest voor betaald worden. Dat kostte je ongeveer 10 cent per week. Water en vuur waren goedkoper, de klant betaalde in veel gevallen 5 cent voor vuur en 5 cent voor heet water. Niet per k  er maar per w  ek.

Van deze water-en-vuurwinkeltjes waren er de nodige te vinden in Maastricht, vooral in buurten waar fabrieksarbeiders woonden. Even een aantal voorbeelden:

-In de Stokstraat hadden de gezusters Bams een water-en-vuurwinkeltje. Je moest eerst door het café lopen (mogelijk van P. J. Bams) voor je bij de waterketel kwam. Op deze foto staan (volgens mijn informatie) vooraan links de gezusters Bams.

-Adolf Caris (1857-1918) werkte bij de Post en was actief bij de vakbeweging te Maastricht. Het echtpaar Caris had in Wijk (vermoedelijk in de Hoogbrugstraat) een winkeltje waar je o.a. bokkingen en warm water kon kopen.

-In de Maastrichter Grachtstraat op nr. 39 lag in de eerste helft van de 20ste eeuw een water-en-vuurwinkeltje.

-Halverwege de Mariastraat lag er ook een.

-Op de Boschstraat moet vroeger een water-en-vuurwinkeltje gelegen hebben. De eigenaresse zou "Betsje" geheten hebben.

-Het water-en-vuurwinkeltje in de Bogaardenstraat staat beschreven in de 'Nederlandse Volksverhalen Bank'.

-Volgens Endepols kon je in de Jodenstraat ook heet water en gloeiende kolen halen.

-Tenslotte Het Bat no 1, op de plek waar nu het 'Pothuiske' staat. Daar was een schoenmaker gevestigd, die altijd een grote ketel water boven het vuur had hangen. Hij of zijn vrouw verkochten als bijverdienste 'koffiewater'.

Gelukkig zijn we voor ons heet water niet meer afhankelijk van dit soort winkeltjes! Daar kunnen we Jan Pieter Minckelers, professor aan de universiteit van Leuven en Maastrichtenaar van geboorte dankbaar voor zijn. Hij deed vanaf 1778 natuurwetenschappelijk onderzoek naar gassen. Door steenkool te verhitten slaagde hij erin het daarin aanwezige gas te laten ontsnappen en bruikbaar te maken voor verwarming en verlichting. Dat leverde hem een standbeeld op in Maastricht en in het Belgische Heverlee samen met zijn mecenas (zie foto).

Standbeeld Jan Pieter Minckelers en de hertog van Arenberg (1949)

Maar niet alleen hier wordt hij geëerd! In de universiteit van Turijn is een zaal naar hem vernoemd waarin een portretbuste staat van onze Maastrichtse geleerde. Het heeft nog tot 1848 geduurd eer iemand in Maastricht gebruik ging maken van de uitvinding van Minckelers! Petrus Regout was degene die er wel iets in zag. Op 26 februari van dat jaar opende Regout zijn eigen eerste gasfabriek. De bedoeling was om het gas te gebruiken voor verlichting in zijn fabrieken. Maar daar bleef het niet bij, hij wilde een gasleidingennet aanleggen dat ook de verlichting van straten en gebouwen in Maastricht zou verzorgen. Daarvoor sloot Regout een overeenkomst met de gemeente. Hij kreeg een concessie van de stad Maastricht voor de levering van gas aan derden (de inwoners). Al het gas dat hij niet gebruikte in zijn fabrieken, zou hij op deze manier kwijt kunnen. Petrus was zeer voortvarend: binnen één jaar had hij alle straten voorzien van een glazen buizenetwerk. U leest het goed, een glazen buizenetwerk! De gasbuizen werden door zijn eigen glasfabriek vervaardigd. Het waren groene glazen buizen met een doorsnee van 15 cm en volgens een speciaal procedé geblazen. Zijn glazen buizen hadden het voordeel dat ze goedkoper waren dan de ijzeren buizen. En, ze konden niet roesten! Maar ze hadden het nadeel dat er vaak problemen waren o.a. met de pijparden verbindingen.

Glazen gasbuizen

De Sint Matthiaskerk aan de Boschstraat was de eerste kerk die een gasverlichting kreeg, de Momus aan het Vrijthof was het eerste particuliere gebouw met verlichting door gas. Ten opzichte van andere steden was Maastricht vrij laat met het invoeren van openbare gasverlichting in de straten. Voor 1847 hadden de meeste steden al besloten om voor verlichting op gas over te schakelen. Ook de bouw van steenkolen-gasfabrieken daarvoor liet op zich wachten. Het late besluit had zijn oorzaken! Omdat Maastricht een vestingstad was kon het rijk dit tegenhouden. Toen de stad Maastricht eindelijk toestemming van de overheid kreeg om in de straten gasverlichting aan te brengen besloot de gemeenteraad zèlf een gasfabriek te bouwen. De vergunning van Regout tot het hebben/leggen van buizen in de straten werd op 11 oktober 1854 ingetrokken. Dat was niet naar de zin van Petrus Regout! Tot in de Hoge Raad werd dit besluit aangevochten. Zelfs na de voor hem negatieve uitspraak probeerde hij nóg het raadsbesluit bij de kroon te laten vernietigen.

Het mocht niet baten, Petrus Regout kreeg het bevel de glazen buizen, die al gelegd waren, weer uit de straten te verwijderen. Voortaan mocht hij nog maar uitsluitend gas produceren voor eigen gebruik. In 1858 werd de Stedelijke Gasfabriek aan het Lindenkruis met groot feestelijk vertoon in gebruik genomen. Twee maanden na de opening brandden er in Maastricht al 256 straatlantaarns op gas.

Lantaarnopsteker Boschstraat

In 1965 is men in Maastricht overgegaan op een ander soort gas, aardgas. Op dit moment wil men hier weer vanaf. Wat het in de toekomst wordt zullen we moeten afwachten!

Tiny Feij

Bronnen:

- 125 N.V.Sphinx-Ceramique 100
- <https://www.regout.be/nl/de-gasfabriek/>
- Foto glazen gasbuizen Collectie CC.
- "Energiek Maastricht 1850-2000" door M.J.M. Put

*Gashouder op de Maagdendries. Foto:
Th. Weynen 1903*

Foto : Andre Stijns

'T PERELKE

met 'nne knipouch vaan Har Lamkin

DE NUIE GEIS

Mestreech waar touw aan 'ne nuie Geis
't Woord te Bourgondisch en de koep vroeg nui vleis
Hoes moot ziech nog bewize; mage v'r nog neet prijze
Meh heer wint in elk geval bij 't eige naam pisse in de snie
vaan veurheen ierste borger, d'n eminente grijze
Wölm Joonkhier Baron Micheels vaan Kessenich)
(zaoleger)

Printsje Jef Schijns

Noe mootte v'r de geis vaan Mestreech nog bezien
Wat is dee toch mager, vaan de geldzörg mesjien?
Nein, es dee vaan Mestreech waar zaot 'r beter in zie vleis
of is 't mesjien eine verhollandste geis?
P.R.N. Nijst/1965

Een foto gemaakt van Wolder, waar Kitty woont

FOTOGRAAF AAN HET WOORD...

Kitty van de Kamer-Brandhof

Mijn naam is Kitty van de Kamer-Brandhof, ben 74 jaar jong en woon in Wolder. Mijn hobby's zijn: koken (en eten), lezen, wandelen en fotograferen. Al van jongs af aan ben ik opgegroeid met fotografie. Mijn vader was een verwoed hobby-fotograaf. Gelukkig ben ik daardoor nog in het bezit van mijn babyfotoalbum uit 1945.

Mijn eerste fototoestel was een Asahi Pentax spiegelreflexcamera. Een mooi apparaat waar je haarscherpe foto's mee kon maken. Helaas heb ik dat apparaat niet meer in mijn bezit. Daarna kocht ik een Minolta en na de overgang naar digitaal een Canon Powershot, een makkelijk toestelletje waar ik heel makkelijk foto's mee kon maken. Dit apparaat is nu sterk verouderd en nu maak ik alle foto's met mijn gsm, model Samsung Galaxy A50. Daar zit een aardige camera op, maar wanneer ik de foto's vergroot, zie ik toch dat de foto's niet echt scherp zijn.

Daarom ben ik voor een fotoestel aan het sparen en ik hoop dat het dit jaar lukt om er een te kopen. Mijn foto's maak ik dus gewoon "uit de hand". Wanneer ik aan het wandelen ben, heb ik meestal mijn gsm in mijn handen en speur ik naar leuke of mooie plekjes die ik kan fotograferen. Daarbij let ik op de compositie, het moet wel een beetje kloppen. Iets mag op de voorgrond staan, bijvoorbeeld een bloem of een takje, want daardoor krijg je diepte. Het onderwerp hoeft niet altijd in het midden te staan, het is vaak spannender om het juist rechts of links in beeld te brengen.

Wanneer ik een groepje druk pratende mensen fotografeer, probeer ik altijd even hun aandacht te trekken door iets te roepen, zodat ze kijken en dan druk ik af. Want het is jammer wanneer je alleen maar achterhoofden ziet. Ook fotografeer ik geen etende mensen, want dat ziet er meestal niet zo elegant uit. Bij het fotograferen ga ik meestal iets "door de knieën". Wanneer je namelijk star rechtop blijft staan, krijg je een foto "van bovenaf". Dat ziet niet mooi uit. Wat ik van mijn vader heb geleerd en wat waarschijnlijk helemaal niet meer hoeft, is dat ik tijdens het afdrukken mijn adem inhoud, met het gevolg dat ik – bij veel foto's schieten – nogal in ademnood verkeer. Misschien kan een echte fotograaf mij uitleggen of dit nog nodig is, alhoewel het lastig zal zijn om het af te leren.

Ik wens u allen veel fotografeerplezier in 2020.

"Bij het fotograferen ga ik meestal iets door de knieën"

FOTO'S VAN KITTY VAN DE KAMER-BRANDHOF

UITGELICHT

PANORAMA

Een mooi panorama van Maastricht met een goede plaatsing van de lantaarnpaal waardoor een goede diepte werking in de foto ontstaat

RUST

Als je niet beter wist zou je denken dat dit een foto van een of andere vakantiebestemming is. Maar ook dit is Maastricht, mooi weergegeven

TERRAS

Een bekend plekje in Maastricht op een zonnige dag, mooi in beeld gebracht

Harmonie Heer Vooruit

presenteert

Valentijnsconcert

i.s.m

KOPERPOETS

Wanneer: 15 februari 2020

Waar: Aen de Wan

Tijd: 20.00 uur

Entree: € 5,00

Kaartverkoop:

secretariaat@heervooruit.nl

Of op de repetitie:

dinsdagavond 20.00 uur Aen de Wan

FOTO VAN DE MAAND

December 2019 : Magisch Maastricht

Het thema voor december 2019 was : Magisch Maastricht. een jaarlijks terugkerend thema. Maastricht veranderd voor een maand in een stad vol met sfeervolle lichtjes en daarbij natuurlijk het winters vermaak op het Vrijthof. De foto die de meeste likes kreeg is gemaakt door Myriam Arits, een foto van het Vrijthof. De redactiekeuze ging naar de foto van Bea Pletzers, een mooie foto van de kerstsfeer, ergens in Maastricht.

Myriam en Bea : proficiat!

De foto die de meeste likes heeft gekregen is de foto van Myriam Arits

FOTO VAN DE MAAND

December 2019 : Magisch Maastricht

De redaktiekeuze voor het thema Magisch Maastricht : een sfeervolle opname van de kerstsfeer, ergens in Maastricht, gemaakt door Bea Pletzers

BEELD IN MAASTRICHT

Granietblok

Op initiatief van de samenwerkende winkeliers in de binnenstad, het Zwitsers verkeersbureau en de V.V.V. werd er van 18 mei tot 29 mei 1977 een Zwitserse week georganiseerd in Maastricht. De Zwitserse ambassadeur, Dhr. A. Fischli, opende deze week door in het pas gerenoveerde stadspark nabij de Maasboulevard, een brok graniet te onthullen, gebroken uit het Simplonmassief in Zwitserland. De steen is een geschenk van het kanton Wallis aan Maastricht. Hij weegt ca 10.000 kilo, is 3 meter hoog en 1 x 2 meter breed. Dit is tot nog toe de zwaarste steen die Maastricht rijk is. Op een vlak gekapt stuk, 66 X 38 cm., is de tekst gebeiteld: "Aangeboden door het kanton Wallis Zwitserland, aan de stad Maastricht, mei 1977". Als voorbode van de Zwitserse week overhandigde een vertegenwoordiger van het kanton Wallis aan Hugo Hulst van de Apostelhoeve de eerste van honderd Walliser wijnstokken, die geplant werden op de hellingen van de Cannerweg. Deze zullen in 1981 de eerste 'Fendant' of Chasselas leveren.

Bron: Jaarboek Maastricht 1977, blz 28. boek Beeldig Maastricht door Frans Boetskens. blz 74. Foto's Jaarboek en John Kerkhofs.

VOLG JIJ ONS AL?

BERICHT VAN FACEBOOK

Trudy Schuit - van Twuijver plaatste een sfeervolle opname, gemaakt in de Lenculenstraat (zie de foto op deze pagina). Louis Loo gaf daar de volgende opmerking bij :

"Same op weeg naar 't leech in us prachtig Mestreech"

Een leuke toevoeging bij deze mooie foto.

FOTO VAN FACEBOOK

Op facebook worden heel wat foto's gedeeld van Maastricht. Wij zullen in onze volgende editities steeds een bijzondere foto plaatsen die wij op facebook gevonden hebben. Deze keer : een opname van de Lenculenstraat van Trudy Schuit - van Twuijver

Vroeger en nu :
Kasteel
Hoogenweerth
Oude foto's : RHCL

US SJOEN MESTREECH

Huis Hustinx

Herenhuis Hustinx is een gebouw in het Jekerkwartier in de Binnenstad van Maastricht. Het gebouw staat aan de Kapoenstraat 2 op ongeveer 100 meter ten zuiden van het Vrijthof. Het herenhuis staat aan de westkant van een klein pleintje waar de Kapoenstraat begint en de Lantaarnstraat en Sint-Jacobstraat op uitkomen.

In de late middeleeuwen stond hier reeds een pand waarvan de kelders nog bewaard zijn gebleven tot in de 21e eeuw. In de 17e eeuw werd de westvleugel van het complex gebouwd. In de 18e eeuw kwam daar de oostvleugel met achtergevel bij. In 1882 werd een eclectisch herenhuis gebouwd en werd opgetrokken in de gesloten wand van de Kapoenstraat. De opdrachtgever was de koffiebrander dhr. J. Hustinx. In de jaren 1920 werd het gebouw in gebruik genomen als belastingkantoor. In de jaren 1960 werd het pand verbouwd en in gebruik genomen door het college van Gedeputeerde Staten. Sinds 13 september 1972 zijn de oostvleugel en westgevel een rijksmonument. In 1987 werd het gebouw in gebruik genomen door de Universiteit Maastricht die het liet renoveren. Daarbij werd de spiegelzaal hersteld en kreeg de voorgevel een gele kleur. Sinds 6 februari 1997 is het gehele herenhuis een rijksmonument. In 2008 werd het gebouw verbouwd en kreeg het een met glaskap overdekte binnenplaats. Sinds 2011 is de Faculty of Humanities and Sciences in het pand gevestigd.

Bron : https://nl.wikipedia.org/wiki/Herenhuis_Hustinx

US SJOEN MESTREECH

Huis Hustinx

Foto's : Willy Weijenberg

THUIS IN
maastricht:

100 jaar Wittevrouwenveld gevat in één jubileumboek

Feest in Wittevrouwenveld: de Maastrichtse buurt bestaat een volle eeuw. In deze eeuw hebben verschillende generaties de wijk bewoond, verschillende families er hun thuis van gemaakt en verschillende geschiedenissen zich ontroid. Annie van de Put (73) en Fred Limpens (77) bundelden de hoogtepunten van al deze verhalen in hun boek *Herinneringen aan Wittevrouwenveld*, waarvan de burgemeester op 12 januari het eerste exemplaar in ontvangst mag nemen.

Sinds 1964 is Annie van de Put een trotse Vrouwenvelder. Deze verbondenheid met haar buurt uit zich in haar vrijwilligerswerk: tot december 2019 lag de productie van de buurtkrant in haar kundige handen. Daarnaast helpt ze andere Vrouwenvelders wekelijks om digitaal wegwijs te worden in het project Senior meet Student. Het idee om een boek over Wittevrouwenveld te schrijven begon met een fototentoonstelling, geïnitieerd door Manon Pachen van Trajekt. Vol enthousiasme sloot Annie zich aan voor een reeks van vier exposities vol historische foto's uit de buurt. "Het was een gouden greep," glundert Annie.

Een hechte samenwerking

De betrokkenheid van musicus en co-auteur Fred Limpens maakte het mogelijk om van de tentoonstelling het startpunt te maken voor een boek. Naar aanleiding van de expositie nam de in Wittevrouwenveld geboren Weertenaar contact op met Annie. "Hij maakte mij meteen blij met de zin 'mooi, mooi, mooi, maar bij deze foto's horen meer teksten en meer namen'. Dat wilde ik ook graag, maar tot dan toe vond ik daar geen tijd en medewerking voor. Dankzij Fred dus wel!" De tijd hebben ze goed benut: in acht jaar verzamelden Annie en Fred de familiegeschiedenissen van honderd jaar Wittevrouwenveld. Het honderdjarig bestaan was een mooie aanleiding om die geschiedenissen eindelijk aan de wereld te tonen.

Kijk voor meer interessante artikelen op : www.thuisinmaastricht.nl

Medewerking van de Vrouwenveldse families

De buurt Wittevrouwenveld leent zich met zijn hechte gemeenschap en rijke verenigingsleven uitstekend voor een boek vol verhalen. "We hebben hier winkels, kappers, een dokter, een fysio, alles wat je nodig hebt bij de hand en in de buurt." Het boek is geen stamboomboek en encyclopedie, maar een boek vol levensverhalen, die Annie en Fred bij de families zelf hebben opgehaald naar aanleiding van beeldmateriaal en de bijbehorende achtergronden. De schitterend gerestaureerde foto's, waarvan sommige meer dan honderd jaar oud zijn, brengen het Wittevrouwenveld van vroeger naar de lezer van nu. "De deelnemende families moeten fotomateriaal hebben, en er moet nog minstens één familielid in Wittevrouwenveld wonen," verklaart Annie de selectie. "Bovendien moeten alle familieleden willen meewerken." In sommige gevallen verrasten de families de auteurs zelf. "Dan vindt een familielid een doos met foto's op zolder en komen er via speurneus Fred nieuwe gegevens tevoorschijn: een bruiloft over zee, een overleden zoontje van vroege voorvaderen en ga zo maar door."

"De deelnemende families moeten fotomateriaal hebben, en er moet nog minstens één familielid in Wittevrouwenveld wonen"

Verhalen in overvloed

Annie en Fred zijn nog niet bezig met een volgend boek in de reeks. "Er is nog genoeg stof en er zijn nog genoeg families om over te schrijven, maar dat laten we graag aan de volgende generaties over," zegt Annie. "Fred en ik tellen samen honderdvijftig jaar. Wij hebben ons best gedaan en we zijn apentrots op dit boekwerk." Wel hoopt Annie dat opvolgers verder gaan waar zij en Fred gebleven zijn. Vooralsnog is het echter vooral een kwestie van genieten van het eindresultaat en de bijbehorende feestelijkheden. "Het wordt een feestelijke nieuwjaarsreceptie in het kader van verbinding tussen Wittevrouwenveld en Wyckerveld. Het is ons een grote eer dat de burgemeester het eerste boek in ontvangst komt nemen."

Jenneke van Genechten

Jenneke van Genechten is schrijfster en vlogster, op zoek naar verhalen. Ze is van mening dat iedereen vele verhalen heeft, en helpt graag om die op de juiste manier op papier of camera te krijgen.

Kijk voor meer interessante artikelen op : www.thuisinmaastricht.nl

CV de Braniemeekerkes

Oetrope Jäög Prinsepaar

Zoondag
9 fibberwarie 2020

In 't Keplaon Lochtmanhoes

GRATIS
entree

DJ Lange Ron

Een verborgen plekje in de Jodenstraat

In het Magazine van december 2019 is de geschiedenis van de Jodenstraat belicht, een van de oudste straten van de stad. Waar Maastricht bekend om is, zijn de vele verborgen plekjes, zoals in het midden van de Jodenstraat op nr. 22. De geschiedenis voert ons terug naar het midden 19e eeuw, toen de katholieke geestelijke Mgr. Louis Hubert Rutten (1809-1891) de Vincentiusvereniging nieuw leven inblies. Begaan met het lot van de arbeiders en hun kinderen, begint hij een gaarkeuken, deelt kleding uit en biedt scholing aan de nog zeer jonge arbeiders van de aardewerkindustrie. Voor kleine kinderen die hij langs de straten zag zwerven, richtte hij bewaarschooltjes op. Hoewel hij de congregatie van broeders oprichtte, later 'De Broeders van de Beyart' genaamd, trad hij zelf niet toe en bleef wereldgeestelijke. In het pand Jodenstraat 22 woonde hij enkele jaren met zijn oudste zus en liet in de tuin een bewaarschooltje en achter het pand een kapel bouwen. De klaslokaaltjes zijn er niet meer, wel gebleven is de neogotische kapel, gebouwd rond 1850. Deze ligt verborgen, behalve het torentje dat boven de hoge daken uitprijkt, te zien vanaf de St. Servaesbrug komend vanuit Wyck. In het pand en kapelgebouw vind je nu het Drukkunstmuseum, het sfeervolle museum van de druk- en prentkunst. De collecties vertegenwoordigen o.a. de rijke drukkerijtraditie van Maastricht in 'Drukkerij van 1900' het drukprocédé op aardewerk in 'de Regoutdrukwerkplaats' en de hedendaagse collectie 'de Wereld van René Glaser'. Het pand heeft een benedenzaal en het kapelgebouw tevens een bovenzaal en gewelvenkelder. Van harte welkom voor een rondleiding in het museum, www.drukkunstmuseum.nl/bezoek

Bron: Congregatiewandeling Broeders FIC

HISTORIA TRAIECTI AD MOSAM

Door Stefan Vrancken (stefan.vrancken@live.nl)

HET VERBORGEN VERLEDEN VAN DE VOORoudERS VAN JOHNNY BLENCO (1938-2020)

Afgelopen week, 27 januari, moest Maastricht afscheid nemen van Johnny Blenco, de 'Godfather' van het 'Mestreechse leedsje'. Bij de burgerlijke stand was Johnny Blenco bekend onder de naam Jozef ('Jef') Johannes Vriezelaar: hij zag op 9 juni 1938 in Maastricht het levenslicht als zoon van Ludovicus Vriezelaar (in 1895 geboren in de Boschstraat) en diens echtgenote Anna Maria Heijnen (in 1899 geboren in de Calvariestraat als dochter van Joannes Heijnen en Agnes Genders). Johnny Blenco, bekend van onder meer "Op 't Vriethof, op 'n baank", mag dus met recht een echte Mestrechteneer genoemd worden.

Enige tijd geleden ontving Historia Traiecti ad Mosam het verzoek van John Vriezelaar, zoon van Johnny Blenco, om in het verleden van de familie Vriezelaar te duiken, en aldus geschiedde. Historia Traiecti ad Mosam ontdekte dat de schrijfwijze van de naam Vriezelaar (met een 'z') berustte op een vergissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand. Toen de overgrootvader van Johnny Blenco, de in de Grote Gracht wonende boekbindersknecht Jozef Vrieselaar (met een 's' dus), in 1863 bij de burgerlijke stand de geboorte van zijn zoon Hubertus Martinus aangaf schreef de ambtenaar de familienaam nog als Vrieselaar (met een 's'). Maar toen genoemde Hubertus Martinus Vrieselaar, de grootvader van Johnny Blenco, werkzaam in een van de aardewerkfabrieken van Maastricht, in 1885 trouwde met Catharina Geertruida Magdelijns (in 1864 geboren in de Drie Emmerstraat als dochter van Pascasius Magdelijns en Helena Schrienenwerkers) noteerde de ambtenaar van de burgerlijke stand de naam in de huwelijksakte als Vriezelaar (met een 'z'), en vanaf dat moment ging deze tak van de familie Vrieselaar verder onder de naam Vriezelaar.

Overigens was genoemde Jozef Vrieselaar, de in de Grote Gracht wonende boekbindersknecht, en overgrootvadervader van Johnny Blenco, de allereerste Vriezelaar/Vrieselaar die binnen de stadsmuren van Maastricht ter wereld kwam. Hij werd op 7 november 1840 geboren in de voormalige Bokstraat als zoon van de kleermakersknecht Hendricus Jacobus Vrieselaar en Maria Jacoba Verbakelen. Bijna vier maanden eerder was het echtpaar Vrieselaar-Verbakelen in Maastricht in het huwelijksbootje gestapt. De bruid was toen dus al in blijde verwachting. Ten tijde van dit huwelijk was de bruidegom "gepasporteerd sergeant van de derde afdeeling infanterie" en "vroeger in garnizoen en thans woonachtig te Maastricht". Hendricus Jacobus Vrieselaar, de sergeant, was geen Maastrichtenaar, hij kwam van "boete", en dat sluit goed aan bij één van de talloze liedjes van Johnny Blenco: "'t is unne boer vaan boete".

HISTORIA TRAIECTI AD MOSAM

Door Stefan Vrancken (stefan.vrancken@live.nl)

We keren terug naar dat jaar 1840, toen Jozef Vrieselaar ter wereld kwam in de voormalige Bokstraat. Deze Bokstraat moest later afgebroken worden voor de aanleg van het Kanaal Luik-Maastricht (aangelegd tussen 1846-1850), en werd daarna de Kesselskade genoemd. De sloop van de Bokstraat is de eerste grootschalige uit de geschiedenis van Maastricht in de moderne tijd, enkele decennia later gevolgd door de ontmanteling van de vestingwerken. Niet toevallig zijn deze ingrepen tot heden zeer sterk beeldbepalend.

Als we kijken naar de afbeelding zien we in het midden een foto van de Sint Servaasbrug vanuit Wyck bekeken, rond het jaar 1900. Aan het einde van de brug lopen we naar rechts de Kesselskade op, de 'opvolger' van de Bokstraat, waar in 1840 Jozef Vrieselaar, overgrootvader van Johnny Blenco, werd geboren. Boven de foto zien we de handtekeningen die in 1840 door het bruidspaar Vrieselaar-Verbakelen werden geplaatst onder hun huwelijksakte, en onder de foto zien we een tekening van de huizen in de Bokstraat die werden afgebroken ten behoeve van de aanleg van het Kanaal Luik-Maastricht.

Ben jij ook nieuwsgierig naar jouw 'verborgen verleden'? Stuur dan een privébericht naar deze pagina voor meer informatie.

(Bron foto: Wikimedia Commons)

STRAAT UITGELICHT : ONZE LIEVE VROUWE WAL

De Onze Lieve Vrouwewal (Maastrichts: Slevrouwewal) is een straat en stadswal in het centrum van Maastricht. De wal langs het Stadspark Maastricht en de Maas was onderdeel van de eerste en tweede middeleeuwse stadsmuur van Maastricht. De oorspronkelijke wal dateert uit de 12e of 13e eeuw, maar is in de loop der eeuwen diverse malen vernieuwd. De gelijknamige straat in het Jekerkwartier, die via trappen uitsluitend toegankelijk is voor voetgangers, telt vier rijksmonumenten, waaronder de wal zelf. De sloop van de Onze-Lieve-Vrouwepoort en een deel van de wal vond plaats in 1868. De afbraak van de stadsmuur langs de Maaskades ging daarna nog door tot begin 20e eeuw. Door toedoen van De Stuers en anderen bleef het zuidelijk deel gespaard. In 1904-'05 was men al begonnen met de sloop van de wal ten zuiden van de Onze-Lieve-Vrouwepoort, maar dit moest mede op aandrang van het rijk worden stopgezet. Daarop werd tegen het noordelijk uiteinde van de Onze Lieve Vrouwewal een brede trap aangelegd. In 1911 werd de vervallen Jekertoren aan de zuidkant van de wal deels heropgebouwd.

Foto : Jack Debruijn

#3FF

MAANDELIJKS

**Bonnefanten First
Fridays**

Wat zijn Bonnefanten First Fridays?

Musea zijn de schatkamers van de samenleving waarin verleden en heden samenkomen. Ze zijn het geheugen van stad, streek en land en bieden nieuwe vensters op de wereld of vergroten de bestaande vensters. Juist in deze tijd, waarin alles draait om zelf ervaren en beleven, zijn musea misschien wel belangrijker dan ooit. Het zijn plekken voor bezinning, verwondering, verbazing en ontroering, allemaal emoties die musea een intrinsieke waarde geven. Vanzelfsprekend moet dit voor iedereen bereikbaar zijn.

Tijdens de Bonnefanten First Fridays (#BFF) geven wij de sleutel van het museum uit handen. Elke maand nodigen we een verrassende vereniging, club of stichting uit om de sleutel aan te nemen en een avond naar eigen voorkeur in te richten. Als uitgangspunt voor het programma nemen ze de collecties oude en hedendaagse kunst of de tijdelijke tentoonstellingen die op dat moment in het museum te zien zijn. De bezoeker verandert hiermee van een toeschouwer in een deelnemer of zelfs co-creator.

Vrijdag, 7 februari 2020

De eerste #BFF is al snel! Vrijdag 7 februari toveren blaasorkesten Blech Mich, Mosa Brass en Brassband Merum het Bonnefanten om tot hun muzikale podium. Deze avond spelen ze stukken geïnspireerd op kunstwerken uit de huidige tentoonstellingen in het museum. De avond start om 20:00 uur en eindigt om 23:00 uur. Toegang is gratis.

Meer weten? Houd onze social media en website in de gaten om meer te weten te komen over de eerste #BFF van 7 februari! Kom je ook? Laat het ons weten via Facebook.

Persbericht CV De Braniemeekers Limmel en Nazareth

Mestreechter Aovend = Oetverkoch!!!

Op vrijdag 7 februari 2020 organiseert CV De Braniemeekers hun traditionele "Mestreechter Aovend" in het Kapelaan Lochtmanhuis in Limmel.

Diverse bekende regionale topartiesten die deze avond muzikaal opluisteren, zoals:

- Diego Lenaerts
- Nick Gilissen
- Frans Theunisz
- Gino Fey
- Erwin
- De presentatie van de avond is in handen van DJ - Michel Moelans.

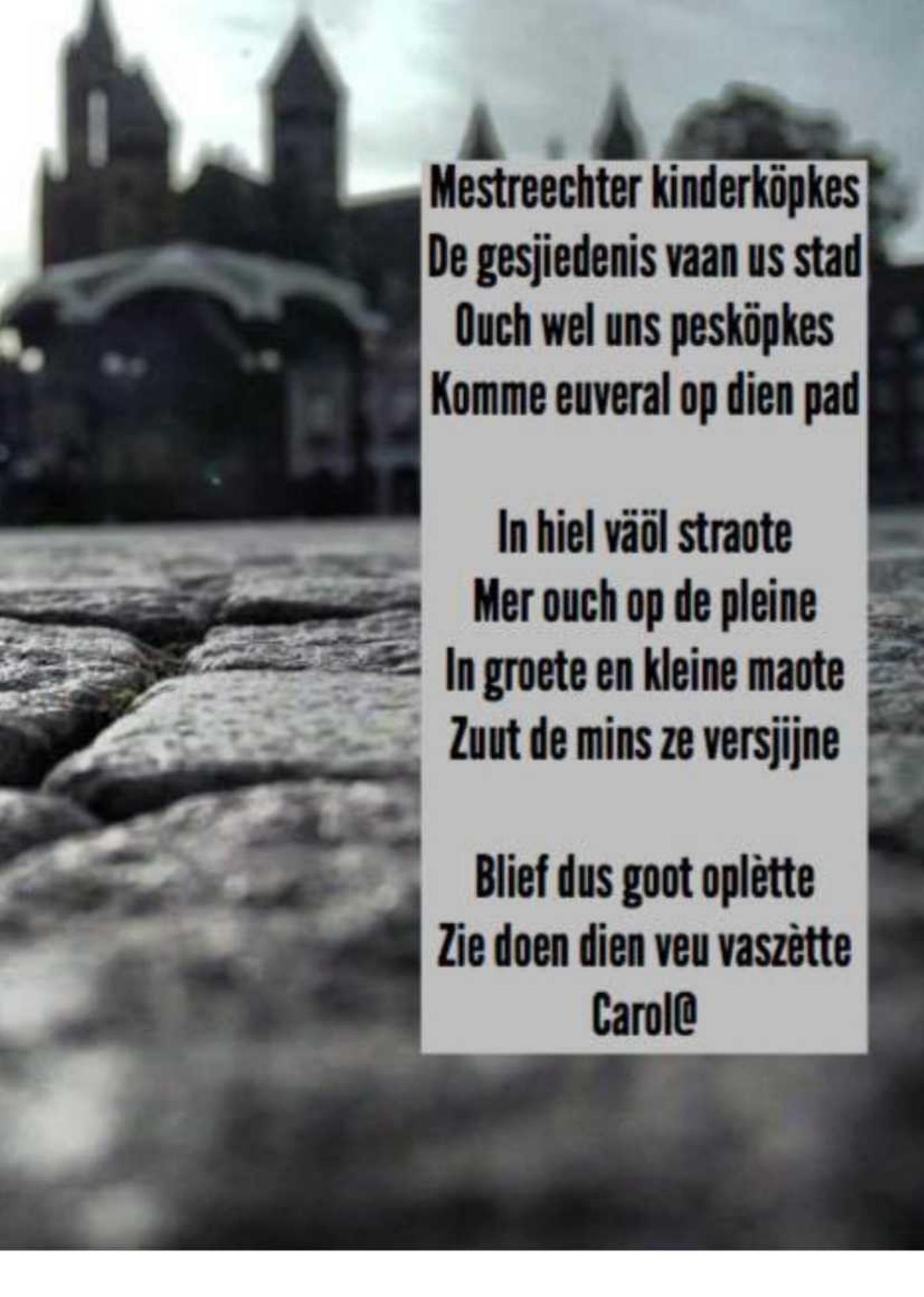
U bent van harte uitgenodigd door onze "Hoeglöstigheid" Prins Philip 1e.

De zaal is open vanaf 19:00 uur.
Aanvang programma vanaf 20:11 uur

De "Mestreechter Aovend" is helemaal uitverkocht dus er zijn helaas geen kaarten meer te koop !!!

PR Commissie CV de Braniemeekers

Paul Gerrits & Marcel Coolen
P/a Kasteel Petersheimstraat 49
6222 TW Maastricht
06-13917386
cvdebraniemeekers@gmail.com

**Mestreechter kinderköpkes
De gesjiedenis vaan us stad
Ouch wel uns pesköpkes
Komme euveral op dien pad**

**In hiel väöl straote
Mer ouch op de pleine
In groete en kleine maote
Zuut de mins ze versjijne**

**Blief dus goot oplètte
Zie doen dien veu vaszètte
Carol@**

Gene Schoenmaeckers, Opajam

Bèste Lezeresse en lezers,

Alleriers – zoe wie dat huurt es me de etikète die gebrukelek zien bij 'n ierste kontak naoleefs , eve veurstèlle. Iech bin OPAJAM, sjrijf al jaore en jaore en jaore-kortum ,al hiel lang, stökskes in 't Mestreechs dialek. Gewoen verhäöselkes , soms actueel. Umdat ich dat noe einmaol leuk vin um te doen en dat mèt uuch wèl deile. Verwach vaan miech gein taolkundege literaire verhaole.. Allein al 't oetspreke vaan dat lèste woord gief m'ch al 'n tongbreuk. Miene insteek is ; edere Mestreechteneer kin 't Mestreechs dialek sjrieve en natuurlek spreke. Mesjien neet gans korrék gesjreve, zonder foute. Maak ze gerös die foute. Sjrief 't desnoets fonetisch op. Dus zoe wiesten 't oetspriks. (Lèt ezzebleef neet op mien foute.....). Iech bin indertied begonne mèt verjaorskaarte en ansiechkaarte nao familie en vrun ,vaanoet 't boeteland, te sjikke.Daot dat 'ns en merk wie sjiek of dat is en wie leuk de geadresseerde, 't thoesfront, dat vindt. 't Dialek heet ouch baat daobij. ABN spreke moot ouch, zeker in de zakeleke sfeer. Mer eur- moojer en vajer en die vaan miech höbbe neet veur niks uuch en miech 't prachteg Mestreechs dialek liere spreke. Indertied es ich Nederlands spraok, ouch neet gans volges de wètte vaan de spreektaol huur, es Limburger,kraog ich al gauw te hure; "HEE JOH,SPREEK JE MOERSTAAL MAN!" Kraoge ze vaan miech te huure; "Zègk jong, good, estiech dat wèls daon ich dat, dat spreek ich jammers liever es dat gemurmel vaan diech!!" En vraag m'ch neet um 't daonao te 'translete' !

Veur de gooj orde; Nederlands is de taol die ouch fetsojnlek gesproke en zeker gesjreve moot weure umdat veer noe einmaol Nederlanders zien en in dat land woene. Daan mooste de taol spreke en sjrieve umdat dat ouch in de maotsjappij vaan d'ch gevraag weurd. Sollicitere boete Limburg, bezeug aon allerlei instanties, tillevisie, radio num mer op. Mer ein dink, um die reie moot geer neet 't dialek op de achtergrond stèlle. Blijf trouw aon eur 'moojerstaol en zeet gruuts op eur -vaan geboorte aof - twietaolegheid.

Iech bin gruuts drop dat ich mien verhäöselkes, möpkes, spreekwäörd en aander verzinsels in dialek, aon uuch maag veursjotele.

Väöl leesplezer en geer leus nog get vaan miech in de touwkoms.

Opajam Gène Schoenmaeckers

t theater aan het vrijthof

Musical 'Hij Gelooft in Mij' naar Maastricht

Ambitie Theater aan het Vrijthof om komende jaren grootschalig kwaliteitsaanbod in Limburgse hoofdstad te presenteren.

Theater aan het Vrijthof is verheugd dat de musical Hij Gelooft in Mij maar liefst twee weken lang in Maastricht zal spelen. Theater aan het Vrijthof was vanaf het begin de Limburgse thuishaven van de Nationale Tours van Stage Entertainment. Met veel plezier wordt deze langjarige samenwerking tussen producent Stage Entertainment en Theater aan het Vrijthof gecontinueerd met deze grootste productie van Hij Gelooft in Mij, die in Maastricht te zien zal zijn van woensdag 5 t/m zondag 9 mei 2021 en dinsdag 1 juni t/m zondag 6 juni 2021. De Limburgse première vindt plaats op woensdag 5 mei 2021. Met het binnenhalen van Hij Gelooft in Mij en de bestaande samenwerking binnen de Nationale Musical Tour van De Graaf & Cornelissen Entertainment waarmee volgend seizoen de Broadway-musical Titanic gebracht wordt, toont Theater aan het Vrijthof de ambitie om in de komende jaren grootschalig kwaliteitsentertainment in de Limburgse hoofdstad te presenteren.

Martijn Fischer opnieuw in droomrol André Hazes

Martijn Fischer kruipt in 2021 weer in de huid van André Hazes voor de musical Hij Gelooft in Mij. Bijna vijf jaar na de laatste voorstelling heeft Martijn van producent Stage Entertainment Nederland opnieuw het vertrouwen gekregen om de rol van de legendarische zanger te mogen vertolken. Nooit eerder werd een Nederlandse musical zo goed ontvangen als Hij Gelooft in Mij; de voorstelling ontving maar liefst vijf keer vijf sterren van de Nederlandse pers, vier Musical Awards waaronder 'Beste Grote Musical 2013' en vele lovende reacties van publiek. Sinds de première in november 2012 bleef de belangstelling voor Hij Gelooft in Mij onveranderd hoog. Het doek viel - na een vijfde verlenging, bijna 800 shows en meer dan 700.000 bezoekers - op 4 januari 2015. Albert Verlinde, Algemeen Directeur en Producent van Stage Entertainment Nederland, laat weten: 'In Nederland is er eigenlijk maar een persoon die André Hazes kan spelen. Dat is Martijn Fischer. Tussen 2012 en 2015 heeft hij dat bijna iedere dag laten zien. Anno nu blijkt dat deze rol nog steeds op zijn lijf is geschreven. Als producent kan je dan alleen maar hopen en duimen dat hij de rol opnieuw wil spelen. Gelukkig is Martijn net zo enthousiast.'

In 2021 zou volksheld André Hazes 70 jaar zijn geworden

In de afgelopen jaren heeft Martijn Fischer André Hazes nooit echt losgelaten. Hij heeft de rol van de zanger in de film Bloed, Zweet & Tranen gespeeld en won hiermee een Gouden Kalf. Met zijn eigen band heeft hij het afgelopen jaar getoerd met de voorstelling Martijn Fischer zingt Hazes. 'In 2021 zou onze volksheld André Hazes 70 jaar zijn geworden,' zegt Martijn Fischer. 'Ter gelegenheid daarvan brengt Stage Entertainment Nederland de musical Hij Gelooft in Mij als tour in de Nederlandse theaters. En ik ben heel blij en vereerd dat ik de rol van mijn leven, die van André Hazes, nog een keer ten tonele mag brengen.'

Hij Gelooft in Mij

Hij Gelooft in Mij is een musical over het leven van André Hazes. Een aangrijpend verhaal over Hazes, zijn verhouding met Rachel en zijn stad Amsterdam. Zijn grootste hits illustreren zijn diepe dalen en hoge toppen van succes en teleoorgang. Een verhaal gezien door de ogen van Rachel van Galen, een vijftienjarig meisje dat verliefd wordt op de grote Hazes en trouwt met haar idool. Houdt zij van de man, of van zijn talent?

De musical Hij Gelooft in Mij is vanaf begin 2021 in 18 theaters te zien in Hoorn, Zwolle, Amsterdam, Doetinchem, Groningen, Den Haag, Eindhoven, Breda, Leeuwarden, Enschede, Apeldoorn, Emmen, Nijmegen, Maastricht, Rotterdam, Venlo, Gouda, en Utrecht.

Stage Entertainment Nederland

Hij Gelooft in Mij – Met Martijn Fischer als André Hazes

Wo 5 t/m zo 9 mei 2021 en di 1 juni t/m zo 6 juni 2021

Theater aan het Vrijthof

Info www.theateraanhelvrijthof.nl

Hup, de zolder op. 't Regent boete en de wind jaog um t hoes. Dit is perfek weer um nao de verhuisdoeze op zeuk te goon boe-in de vastelaovendspekskes vaan de afgelaope jaore zitte. Es ziene Hoeghe Hoeglöstegheid op 't benkelek memint weurd veurgestèld aon 't volk vaan Mestreech, moot iech toch wete wat iech mèt vastelaovend aon en um mien lief gaon haange. Aanders bin iech weer te laat. Lang doort dat zeuke netuurlek neet. Links en rechts oet de does haange de kleurrieke lappe al maonde te haange. Veureg jaor dao neergezat en neet mie nao geloerd. 'ns Kieke wat dit jaor nog aongetóddelt kin weure. De paoterstoog mèt bonnèt, de slachtersjas,- mèt bloodvlekke - 't hieringekuike, es atribuut, allemaol spöl dat "oet" is. Zoe wie dat hèt. 't Bere- , ape- en cowboypekske kin hoegoet nog in de gamincortège gedrage weure.

Allewijl is alles sjiek en sjoen. Ouch wat de vastelaovendpekskes betröf. Prachtege kaffee-oonvrunteleke heu, magnefieke pekskes, en haremsjeun aon de veu. En daan die geziechte; ei baar sjmink. De vreempsoortegste vörme weure op de ruimte tösse de oere - bij d'n eine is get mie plaots es bij d'n aandere- gecreëerd. Neet gesmeerd. Nein , gecreëerd..... 't Liekend wel kuns wat sommege devaan make. Magnefiek um te zien. En mien respek veur de meujte die ziech meinig individu getruus um met zoe'n creatie vastelaovend te viere, wèl iech hijbij ouch oetspreke. In eder stad of dörp weurd 't groet fies, veur 't aonbreke vaan de vastetied, op de veur die plaots geëigende meneer gevierd. Dat is zoe gegreujd door de ieuwe heer.

Loer mer 'ns in Aoke wie ze dao vastelaovend viere of in Köln, Rio de Janeiro,(dat lèste is wel erg wiet) num mer op. En wèlste dao vastelaovend ouch mèt kinne viere is dat bès meugelek mer veer mote us daan neet bemeuje mèt wie 't dao gevierd weurd. Ouch al weurd Ziene Hoeghe Hoeglöstegheid in eus stad oetgerope ten euverstoon vaan "'t volk vaan Mestreech", zoe-es dat geannonceerd weurd. D'n annonceerder bedoelt netuurlijk; 'n ederein dee in Mestreech is en same mèt die Mestreechtenere vastelaovend wèlt viere! Wijer in mien does grajend kom iech neet vööl tege wat nog vaan pas zouw kinne kaome um es vermómming te gebruuke die drei daog.

Daan deent ziech de volgende vraog aon. : E Gekoch pekske of e lepke stof kaope en de vrouw of dochters vraoge get inein te stievele? Ze höbbe neet veur niks zoe'n elektrik apparaat dao stoon boe zie es vollierde nejjeers de sjoenste creaties op höbbe inein gefisternöld. Es iech dat lèste veurstel aon d'n doelgroep veurlègk is 't enthousiasme neet vaan de loch.....Had iech gedach. Neet dus. Geinen tied Dat weurd dus confectie dit jaor.Of liever gezag. Get striepe op mien geziech, 'nen hood op en in 't daogeleks pekske - dat is confectie - de straot op. Geinen hoond dee dat erg zal vinde. Dus iech ouch neet. De pèlskes en d'n hiering zalle daodoor neet minder smake en ammezere daon iech miech altied. Dat ligk neet aon datginnege wat 'ste aon höbs mer mie aon de lui die'ste roontelum dich verzamels.

En aon de maan of vrouw dee/die in wat veur pekske daan ouch, zit! 't Geit jammers neet drum wat drum zit mer 't geit 'm drum wat drin zit !!!! Ein vaan de sjoenste dinger mèt die daog is dat 'n ederein ederein aansprik. Magnefiek. Noets gezeen en toch, juh, oonder d'n erm achter 't zaat herremenieke aon en same lache, springe, pèlske drinke, tuut friet same deile, laote biete in e stök gebakke vès en weit iech wat al neet mie. Mèr daan op Asselegoonsdag. Neveinein in de kèrkbaanke zitte veur 't assekruiske en 't stèl zwiege is weer begonne.....(in de kèrk, zien allewijl wel 'get' minder lui es e paar oor ieder oppe Vriethof! Hiel get minder maag iech wel zègke....) . En daan nog zoeget Vastelaovends; In 't gewoene daogeleks leve doen veur dat eigenaordeg genóg, neet. Zoemér mèt iemes praote. Boerum eigelek neet? Jao, bij doktersbezeuk in de wachkamer. Daan wel. En ouch nog op fluusterende toen. Aanders huurt 'n ederein veurwat of 'ste dao zits. In 'n lif vaan e gebouw loere de mieste lui ouch allein mer nao de plafon of nao de grond. Bang dat ze zien dat ze weure aongesproke....Zoe liekend 't teminste. Good.

Es geer dat mèt miech eins zeet, laote veer daan get aofspreke. Op Asselegoonsdag es de pekskes, de kaffee-oonvrunteleke huu, trömmelkes, boa's en berosde trompötte, boe de spei oet is gehaold, weer trök ligke in de verhuisdoes oppe zolder, goon veer gewoen door mèt wat veer tijdens de drei döl daog aon geng höbbe gezat. Evels wat 't aonspreke betröf netuurlek. Veer blieven us oonderein goojendaag zègke. Dat allein al zouw prachteg zien. Bewaor die zoer geziechte mer veur 't inlègke vaan hieringe..... kaomend jaor es 't weer vastelaovend is .Heet 't in eder geval nog 'n functie..... "Laot de boel mer wejje, want veer höbbe vööl plezeer" (Vrij vertaald oet 't bove Moerdijks). Dus Boonte Störm; Raoze mer ! Ze weite bij 't KNMI nog altied neet dat dee, weer of gei weer, eder jaor euver Mestreech raos. Veer Mestreechtenere drökke dee windkrach neet oet in ciefers mer in liters per oor. En och. Boe geer Vastelaovend ouch viert en wie de prinselijke veurgenger ouch mage heite; Maak get gezèllegs devaan.

VASTELAOVEND (veural) SAME !! Opajam

FOTOGRAAF AAN HET WOORD...

Cindy Coenen

Mijn naam is Cindy Coenen. Ik ben 37 jaar oud en woon samen met mijn man, dochter en hond in Maastricht. In 2014 begon ik met fotograferen als hobby. In het begin deed ik enkel buitenfotografie. Vervolgens ging ik ook wat vriendinnen fotograferen en dit sprak zich al snel rond. De nodige cursussen hebben mijn passie alleen maar laten groeien.

Inmiddels is mijn hobby zo ver uitgegroeid dat ik er in 2017 mijn beroep van kon maken. Ik heb hier nog geen moment spijt van gehad en geniet elke dag opnieuw.

Doordat veel mensen openstonden voor mijn ideeën, heb ik een portfolio vol shoots waar ik met ontzettend veel trots én plezier op terugkijk!

Inmiddels heb ik tevens de nodige opdrachten gehad van zakelijke klanten, waaronder diverse horecagelegenheden en André Rieu.

Naast al mijn opdrachten geniet ik er ook ontzettend van om de camera in mijn vrije tijd mee te nemen. Met onze vriendengroep 'Super-Maan' vieren wij elk jaar carnaval en uiteraard heb ik al de nodige kiekjes van onze avonturen. Vorig jaar heb ik het Formule 1-circuit van Barcelona gefotografeerd vanuit een helikopter, wat een ervaring! Maar nooit had ik durven dromen dat ik ook boven mijn eigen stad zou gaan vliegen. Samen met onze vriendengroep stegen we met 2 luchtballonnen op vanuit Amby en de wind stond precies goed. Ik denk dat de foto's wel voor zich spreken, een mooier uitzicht konden we ons niet wensen. Trots op us sjoen Mestreech!

Nieuwsgierig naar mijn projecten? Neem eens een kijkje op :

www.fotografiecindycoenen.nl

<https://facebook.com/fotografiecindycoenen>.

"ik geniet er van om mijn camera in mijn vrije tijd mee te nemen"

FOTO'S VAN CINDY COENEN

UITGELICHT

Enkele foto's van de ballonvlucht van Cindy over Maastricht, gewoonweg een genot voor het oog!

FOTO'S VAN CINDY COENEN

UITGELICHT

Theatergezelschap 12,5% kijkt
uit naar nieuwe voorstelling:

RENDEZ VOUS MOLIÈRE

Een theaterdocumentaire over
het leven van de Franse
toneelschrijver en acteur die in
de 17e eeuw bekendheid
verwierf met zijn satirische
komedies.

26 -27 -28 maart 2020

Pesthuyspodium

Maastricht

De in 1622 in Parijs geboren Jean-Baptiste Poquelin had als kind zijnde al belangstelling voor theater. Maar zijn eierzuchtige vader, een welgestelde koninklijke behanger-stoffeerder, zag een toekomst als acteur niet zitten. Hij stuurde zijn zoon naar een fameus instituut van de Jezuïeten, het College de Clermont en daarna naar de Universiteit van Orléans om rechten te studeren.

Jean-Baptiste werd gedreven door zowel liefde voor theater alsook door belangstelling voor vrouwelijk schoon. Daarom brak hij de opleiding aan de universiteit af en richtte samen met de mooie actrice Madeleine Béjart het gezelschap l'illustre Théâtre op. Uit respect voor zijn vader nam hij de artiestennaam Molière aan. Al snel ging het gezelschap failliet, Molière belandde in de gevangenis. Nadat zijn vader in het geheim via een tussenpersoon losgeld betaald had, reisde hij met zijn kameraden naar Zuid Frankrijk alwaar hij gaandeweg steeds meer werd bejubeld om zijn kwaliteiten als acteur, regisseur én als schrijver van kluchtige eenakters, komedies en mislukte tragedies. Maatschappijkritisch als Molière was, nam hij in zijn toneelstukken edelen en geestelijken op de korrel. Daarmee had hij veel succes maar maakte weinig vrienden.

In de theaterdocumentaire RENDEZ VOUS MOLIÈRE laat theatergezelschap 12,5% u kennis maken met deze veelzijdig theaterkunstenaar. We vertellen over zijn leven in Algemeen Begrijpelijk Limburgs. De drie scènes, bewerkt door regisseur Frans Meewis, worden in Algemeen Beschaafd Nederlands opgevoerd.

1. DON JUAN bewerkt tot "het bezoek" leert over macht en manipulatie.
2. LES PRÉCIEUSES RIDICULES - de "precieuzen," Molières eerste satirische komedie. Twee eenvoudige meisjes van het platteland dromen van aanzien in de voorname kringen.
3. LE MALADE IMAGINAIRE - "de ingebeelde zieke," laatste stuk van de zieke Molière. Een komedie waarin de spot gedreven wordt met de medische wereld.

Na de voorstelling ontvangt u een naslagwerk met informatie over Molière.

Credits:

Spel: Daniëlla Marks, Nicole Philips, Ad Defesche, Marc van den Eertwegh

Vertellers: Anita Mulleneers, Ad Defesche

Regie/Script: Frans Meewis

Kostuums: Margriet Bontrup

Make-up: Marijke Aarts

Techniek: Ludo Peek

Decors: Team Pesthuyspodium.

<https://www.pesthuyspodium.nl/agenda/>

MUSEUM AAN HET VRIJTHOF

Museum aan het Vrijthof presenteert 'Streetlife'

21 maart – 30 augustus 2020

Museum aan het Vrijthof in Maastricht presenteert van 21 maart tot en met 30 augustus 2020 de tentoonstelling 'Streetlife'. Het fotografiemuseum toont kleurrijk werk van de Amerikaanse fotograaf Jamel Shabazz en zwart-wit portretten van de Nederlandse fotograaf Hans Rietveld. De straatfotografie markeert de jaren '60, '70 en '80. Tijdens de tentoonstelling wordt ook een nieuw fotoboek van Shabazz gelanceerd.

Jamel Shabazz geniet internationale bekendheid als documentaire-, mode-, straat- en portretfotograaf. Hij fotografeert het bruisende straatleven in New York al sinds de jaren '80. Naast muzikanten heeft hij het alledaagse leven op straat en in de metro geportretteerd. In het monumentale museum zijn circa vijftig foto's te zien. De tentoonstelling 'Streetlife' richt zich op zijn fotografie uit de jaren '80. Bezoekers kunnen op platenspelers zelf bijpassende muziek draaien. Gastcurator van de expositie is de Duitse galeriehouder Bene Taschen. In de tentoonstelling worden 25 zwart-wit foto's van Hans Rietveld gepresenteerd. Met zijn camera legde hij het straatleven vast; in zijn geliefde stad Maastricht, Parijs of waar hij ook was. Rietveld fotografeerde altijd mensen in ogenschijnlijk gewone omstandigheden. De nostalgische beelden zijn vooral uit de periode 1965-1975.

Museum aan het Vrijthof organiseert een randprogramma voor onder meer studenten fotografie. Tijdens de expositie wordt ook samengewerkt met festival The Notorious IBE in Heerlen.

Jamel Shabazz (New York, 1960) groeide op in Brooklyn en is al 45 jaar actief als fotograaf. Zijn iconische foto's zijn veelvuldig gepubliceerd en gebundeld in negen monografieën. Daarnaast is zijn autonome werk opgenomen in de collecties van musea als het Whitney Museum of American Art (New York), The Bronx Museum of the Arts (New York) en het Smithsonian National Museum of African American History & Culture (Washington). In 2018 ontving Shabazz een Gordon Parks Foundation Award.

Hans Rietveld (Den Haag, 1942) volgde een grafische opleiding aan de Jan van Eyck Academie in Maastricht waar hij sinds 1970 woont. Hij combineerde zijn werk als graficus met fotografie en had een grote interesse en nieuwsgierigheid in mensen. Voor de fotograaf waren Johan van der Keuken en Ed van der Elsen belangrijke tijdgenoten en inspiratoren.

Foto's van een wandeling van Anja Coolen. Ook dit is in Maastricht.

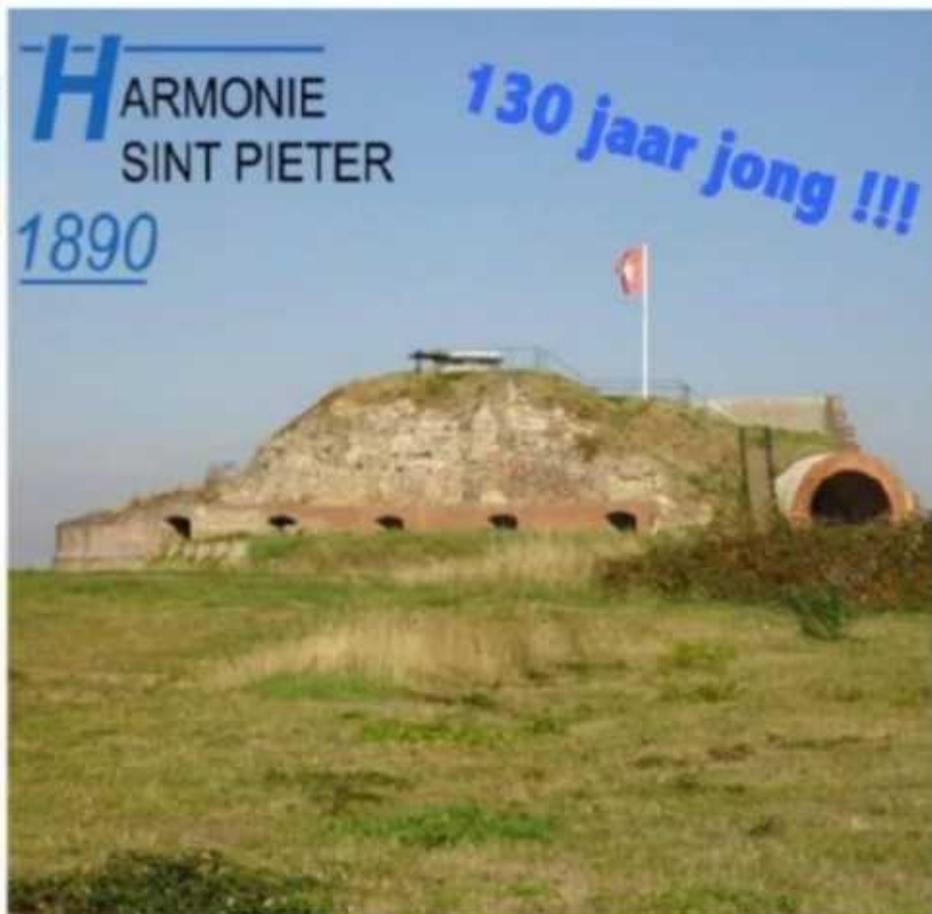
Harmonie Sint Pieter 1890 Maastricht

130jaar

HARMONIE
SINT PIETER
1890

130 jaar jong !!!

HARMONIE SINT PIETER

Harmonie Sint Pieter 1890 is een, zoals de naam al aangeeft, jarenlang bestaande muziekvereniging, stevig geworteld in Sint Pieter en Villapark. De meeste leden zijn er geboren en getogen en wonen er nog altijd. Lidmaatschappen van 50 jaar en meer zijn geen uitzondering.

Op dit moment bestaat de vereniging uit een Harmonieorkest van ruim 40 leden en een drumband van meer dan tien leden. We zijn een amateurgezelschap waarbij samen muziek maken, met jong en oud in en voor onze wijk centraal staat. Naast wekelijks repeteren treden we graag op, zowel met concerten als straatoptredens. Bekend zijn ons voor- en najaarsconcert, dit jaar uitgebreid met gastoptredens in o.a. Heugem en Landgraaf. De straatoptredens zijn o.m. rondom carnaval en de processie in Sint Pieter.

Om zowel zoveel mogelijk mensen in contact te brengen met muziek maken, als ook om op termijn onze continuïteit te waarborgen, zijn we enkele jaren geleden gestart met een muziekproject voor de jeugd. In samenwerking met basisschool Sint Pieter realiseert de harmonie een project waarbij leerlingen in de groepen 4 en 5 leren een muziekinstrument te bespelen. Het project wordt jaarlijks afgesloten met een gezamenlijk concert van de schoolkinderen (dit jaar wel 85) en het harmonieorkest.

Het verzorgen van de concerten, straatoptredens en het schoolproject geeft aan waar wij als harmonie en drumband voor staan : muziek maken met en voor iedereen, gericht op onze wijk. Dat we voorzien in een behoefte blijkt wel uit het feit dat er altijd grote belangstelling is voor onze optredens. Maar ook dat we langzaam maar weer een groeiend ledenaantal hebben.

Dit allemaal resulteert in een trotse vereniging die dit " KUNSTJE " al 130 jaar lang flikt en van plan is dat nog vele jaren te blijven doen. Het jubileum wordt in bescheiden vorm vooral intern gevierd, maar er wordt inmiddels druk gestudeerd op een echt jubileumconcert wat later zal worden uitgevoerd.

WINTERCIRCUS,

DOOR WILLIE LION

Circus Renz International was dit jaar weer met een prachtig kerstcircuit naar Maastricht gekomen. Van 19 december tot en met 5 Januari vonden er voorstellingen in de grote tent aan de Stadionweg plaats. Het Kerstcircuit gaf op het veld achter stadion de Geusselt in totaal 24 voorstellingen. Circus Renz zegt met zijn tijd te zijn meegegaan, maar dat de oude circussfeer van weleer nog steeds te proeven is. De paardendressuur blijft een belangrijke pijler onder de show in de grote tent. Verder traden in de kerstperiode buffels, kamelen en mini-poy's aan in de piste aan de Stadionweg. De artiesten bestaan uit trapezewerkers, acrobaten, jongleurs en natuurlijk de clowns. Verder kan het publiek genieten van een spetterende show van de flyng weis. De tent met vier masten, waar de tweeënhalve uur durende show plaats vond, Boodt plaats aan zo een kleine 700 bezoekers.

Door 't jaor steit ze oppe Mert dao rösteg te stoon
Zuut doezende luikes onderlangs häör ,veurbij goon
Achter häöre rögk oontsteit 'ne rijaloet
Aon häör veu zat z'ch 'n ma mèt häöre poet

In hunne moond frittekes en roontelum de sajs
Boe dat nog mie zaot,och dat zien mer details
"Mam, iech krijg die frikkendel neet hielemaol op"
Zag de stum , oet de moond vaan de poet, gans volgeprop

Mam boog z'ch opzij; "goej mer achter d'ch jong in 't water".
"Dat dörf iech neet, daan gief die vrouw m'ch 'n optater"
"Biste gek , die mevrouw is vaan stein ,kin z'ch neet vereure.
Goej noe mer debij ,veeg de munneke aof en stop mèt zeure"

'DIE MEVROUW' is in Mestreech bekind es eus MOOSWIEF
Steit al jaore en jaore oppe Mert ,oonberiekbaar en passief
Totdat 't Vastelaovend is. Daan haange ze häör aon e tuike
De Vriethof is daan häör plaots mèt euverziech , dat vruike

De patrones vaan Vastelaovend vierende Mestreechtenere
Loert vaan oet de huugte op hun neer en deit dat al te gere
Is zellevers geadopteerd door de Mooswifkes vaan St.Pieter
Dus blijf vaan häör aof, aandere geve die d'ch op d'ne mieter

Ze heet z'ch eindelek in 't nui mage steke nao al die jaore
En neet umdat VELDEKE KRINK MESTREECH geit verjaore
Mer zoe, mèt reste vaan mayonais,curry, sajze en unne
Kós ech neet mie zoe veurgoon, um de Vastelaovend te runne

Patrones vaan de Vastelaovend,blijf zörge veur vievelevink
Zoe wie Veldeke es sjrijver doog en noe ziene Mestreechter krink
Blijf zörg drage veur Mestreech mèt zien eige cultuur
En neet es karikatuur vaan wie 't waor,mer ech en puur

Daank MOOSWIJFKE en blijf nog hiel lang in eus midde stoon
Zoedat 'veer blievend tege d'ch op kinne kiek' en neet allein es veer onderlangs
d'ch goon...!

NIEUWENHOFPOORTJE, DOOR JOHN KERKHOFS

Een van de mooie fotoplekken voor mij in Maastricht is het Aldenhofpark, met name halverwege het houten bruggetje dat uitkomt op het Nieuwenhofpoortje. Dit poortje wordt ook wel een Poterne genoemd, poterne is, historisch gezien, een secundaire deur of poort, met name in een fortificatie. Poternes bevonden zich vaak op een verborgen locatie, zodat de bewoners onopvallend naar binnen of naar buiten konden komen.

In het geval van een belegering kan een poterne fungeren als een uitvalspoort, waardoor de verdedigers met relatief gemak een uitval konden maken op de belegeraars. Het Nieuwenhofpoortje werd vroeger ook wel Begijnenpoortje of poortje bij de Zwingelput genoemd. De poort is in de 14e eeuw aangebracht in de Nieuwenhofwal en maakt onderdeel uit van de tweede middeleeuwse stadsmuur van Maastricht. In 1908-'09 werd de aarden wal aan de stadszijde van de Nieuwenhofwal afgegraven, hierna werd de Nieuwenhofstraat aangelegd.

Door het verdwijnen van de aarden wal kwamen het Nieuwenhofpoortje en de stenen trap naar de weergang boven op de walmuur na 350 jaar weer aan het daglicht. De stadsmuur werd gerestaureerd en de dichtgemetselde poterne opnieuw geopend. De houten voetgangersbrug over de Jeker, alsmede de wandelplaats boven op de walmuur werden tijdens de bezettingsjaren 1940-'44 gerealiseerd. Drijvende kracht hierachter was de historicus Charles Thewissen.

Als je het bruggetje overloopt net voordat je door het poortje gaat zie je boven de doorgang in de walmuur een ietwat verscholen gedenksteen, deze gedenksteen, gemaakt door Charles Vos werd in 1950 geplaatst. De steen stelt de zes gedode wilde zwijnen voor. Het monument is 71 centimeter hoog en 41 centimeter breed. Deze steen herinnert aan een jachtpartij op een aantal everzwijnen dat op 21 oktober 1947 hier heeft plaatsgevonden.

Het kwam vaker voor dat everzwijnen rondscharrelde buiten de oude stadsmuren van Maastricht. Op dinsdag 21 oktober 1947 zagen late voorbijgangers de beesten in de bebouwde kom en schakelde de politie in, deze riepen op hun beurt een aantal jagers op en gezamenlijk maakte men jacht op de everzwijnen, eenmaal gevonden dreef men ze naar een vrij stuk park en schoot men ze neer, 6 kleinere Everzwijnen werden terplaatse gedood, twee wisten er te ontkomen, één hiervan werd zwemmend teruggevonden in het kanaal, werd gevangen met een lasso en alsnog doodgeschoten, de grootse, een Beer wist te ontkomen.

Gehurkt onder aan links is dhr. van Schendel, commandant van de brandweer, links naast hem staat zijn collega dhr. Boesten, rechts beneden gehurkt met de sigaret in de mond is slager Franssen van de Pieterstraat, rechtsboven dhr. Nic Beiten. De man voor de politieagent is dhr. Sjef Kleinen. Één van de jagers was dhr. Hempfling van de Drogisterij en verfhandel aan de Muntstraat. In de publicatie Limburgse monumenten vertellen 1940-1945 wordt de betekenis van het monument als volgt omschreven:

'De Latijnse tekst bij de gedenksteen is voor tweërlei uitleg vatbaar. De eerste letterlijke vertaling herinnert aan de naakte feiten.

De Vijanden zijn weggesleept. Victorie
Nu hadden de Zwijnen geen succes.
Van de troep zijn er zes aan de voet.
Van de muur op de vlucht gesneuveld

De tweede, dubbelzinniger uitleg verwijst naar het feit dat andermaal zwijnen uit het oosten naar Maastricht waren opgetrokken, maar deze keer waren ze voor de Maastrichtse stadswallen definitief gestuit. De hint naar de meidagen van 1940 is onmiskenbaar.'

Bron De Locomotief 13 november 1947, Mestreech Online, Site Wigo, CNME, Foto's RHCL, MestreechterSteerke, Wikipedia.

Maastricht in opschudding

Wilde zwijnen dringen de stad binnen

In de afgelopen nacht is Maastricht in opschudding geraakt. Een troep wilde zwijnen drong toen n.l. door tot in de bebouwde kom van de gemeente. Late voorbijgangers signaleerden de dieren in het villapark en waarschuwden onmiddellijk de politie. In het middernachtelijk uur begonnen de politiemannen een groots opgezette zwijnenjacht. De dieren werden opgejaagd naar een vrij stuk park, dat geheel omsingeld was. Hedenmorgen werd het wild bijeen gedreven door jagers, die zes zwijnen neerschoten. Een bijzonder groot dier wist vermoedelijk te ontkomen. Het is althans spoorloos verdwenen. Een ander exemplaar nam een fris bad en werd zwemmend aangetroffen in het kanaal, dat dwars door de stad loopt. Het is met een lasso op de kant gehaald en gedood.

Philip 1e

CV de Braniemeekers

Lummel - Nazareth

Maag iche uch veurstèlle aon de nuie Hoeglöstigheid vaan CV de Braniemeekers, dee euver 't Braniemeekersriek vaan Lummel & Nazareth zal goon regere:

Prins Philip 1e

In de börgelekke stand vaan Mestreech steit heer ingesjreve es;
Philip, Franciscus, Sjouk Pasveer

Heer zaog zien ierste levensleech op 19 aprèl 1979, in Mestreech.

Nao zien geboorte woende heer op de Galopiahof in Daalhof en later verhuisde zie, wie heer 15 jaor waor, nog nao de Rijproost in Hier. Dat waor same mèt ziene pap Cees, zien mam Marie Louise, zien broor Maurice en de kippe, geite, de hun en Sjeng de pappegej.

In zien jäög jaore had heer versjèllende hobbies. Fietse mèt vrun en mèt die vrun rondhaange in de grotte en daan lekker BBQ'n. Dat góng altied good tot ze op 'nne kier verdwaolde en de pelitie mèt groet gesjöt oettrök um die strabenders te zeuke. Gelökkeg woorte ze d'n daag d'r nao gevoonde en kóste zie aofgelieverd weure bij hun oongeróste awwers.

Heer begós zien lierzame leve op de bewaorsjaol "St. Michael" in Malberg. Daornao góng heer studere aon de LTS Maasland (techniek) en oeteindelek nao de CVV Heerlen (Productie technisch medewerker). Nao zien studie is heer goon wèrke bij Laura metaal boe heer noe al 22 jaor wèrk es procesoperator. Heer heet 't geweldeg nao ziene zin, want heer sleutelt gere aon al die machiene.

In 2001 lierde heer zien vruiwke, Cindy Braken, kinne en toen is de voonk veur good euvergeslage. Same hóbbe zie twie dochters, Sylvana vaan 13 en Shanaya vaan 9 jaor, en hóbbe ze 'nne hoond dee luustert nao de naam Layka. Wie zie op zeuk góngge nao 'n huiske um z'ch veurgoot te goon nètelle waor Lummel toch wel "the place to be". Ze kochte toen, nao later bleek, 'n prinselek pelies en woene sinds 2004, aon de Sionsweeg in Lummel.

In ziene vrije tied sleutelt heer gere aon ziene Zündapp en um ouch d'r op te kinne rije heet heer ziech aongeslote bij de Zündapp club. 'nnen aandere hobbie is kampere. Zoe gaw 't eve kin is de familie Pasveer te vinde op de camping in Luxemburg. Dao weurt mèt regelmaat 'n lekker lepke vleis op de BBQ gebrooje. 'nne echte Bourgondiër.

Es Mestrechteneer is heer sjus wie us allemaol opgegereujd mèt de Mestreechter Vastelaovend. Zoe woort heer op de bewaorsjaol in grôp 7 oetgerope es Prins. Helaas heet dat affairke neet lang gedoord. Nao 'n haaf oor veel de verwerming oet en toen waor 't fies gedoon. Este bij de familie Pasveer 't woord Braniemeekers in de moond neums daan zèt d'ch mer 'ns rösteg deneer. Zien vrouw waor, wie ze ziech lierde kinne, es joonk meitske al hofdame en tegeswoordeg zit zie in 't jäögbestuur. Vaanaof wie de kinder de leeftied hadde woorte zie ouch aongemeld bij de jäög. Sylvana vaanaof 2012 en Shanaya vaanaof 2016. Sylvana woort zelfs prinses vaan de Braniemeekerkes in 2014 en Shanaya hoop dat ouch oets te mage weure. Ziene sjoenpap is in 2015 oetgerope es zjubilijsprins (4x 11 jaor) Huub I vaan CV de Braniemeekers. Vaanaof 2003 is heer zèlf lid vaan de Braniemeekers en vervólt heer versjije rolle. Zoe is heer sirremoniemeister en secundant. Daoneve is heer actief mèt de jäög vaan 12-18 jaor en zit heer in de activiteitkemissie.

Wie veer Philip vroegte of heer Lummel & Nazareth in 2020 veur zow wèlle goon in de sjoen, mer zwoer daog vaan vastelaovend, hoofde heer ziech same mèt zien vruiwke gaaroet neet te bedinke. Veer hoorte metein, jao iche wèl.

Gegeve; 26 jannewarie 2020, door de Kanselierijraad vaan **CV de Braniemeekers**

t theater aan het vrijthof

Theater aan het Vrijthof nieuwe Museumnachtlocatie

Vrijdag 17 april 2020 | 5 jaar Museumnacht Maastricht 19:00 - 01:00 | Afterparty 00:00 - 05:00

Het belooft een spectaculaire Art Night Out te worden op vrijdag 17 april 2020 in Maastricht. Museumnacht Maastricht barst dan namelijk voor de 5e keer uit haar voegen en zet de stad volledig op z'n kop! 13 Art venues - waaronder voor het eerst Theater aan het Vrijthof - brengen op uitzonderlijke wijze de wereld van kunst tot leven en verrassen jong en oud met een once-in-a-night-time programma.

Geniet met één ticket van spraakmakende collecties, adembenemende performances, fascinerende historische ontdekkingen, indrukwekkende installaties en video-art, spannende soundscapes en cross-overs, workshops, talks, tours, live-music en meer. Het is inmiddels een kunst op zich om alles te ervaren. Gelukkig trakteert Museumnacht Maastricht op een extra uur en openen de deuren al om 19:00!

Theater aan het Vrijthof brengt tijdens Museumnacht prijswinnende dansvoorstelling

Het volledige jubileum-programma verschijnt vanaf februari 2020 online. Houd de website en social media van Museumnacht in de gaten voor updates.

Het programma van Theater aan het Vrijthof is reeds bekend. Het theater brengt als nieuwe Museumnachtlocatie onvergetelijke performances. Verwacht een uitzonderlijke avond vol hypnotiserende bewegingen, grensverleggende intimiteit, onconventionele tonen, hartverwarmende klanken en uitnodigend gelach, met als een van de hoogtepunten de dansvoorstelling *The Way You Sound Tonight* van de Amsterdamse theatermaker Arno Schuitemaker, winnaar van de prestigieuze Zwaan voor 'meest indrukwekkende dansproductie 2019'.

t theater aan het vrijthof

Museumnacht programma Theater aan het Vrijthof

19:00 – 19:45

PANDA – DE NACHT Literature / Performance / Theater VIA ZUID –
Talentontwikkeling podiumkunsten Limburg

20:00 - 20:45

Eleni Kamma & Shila Anaraki Expo en performance

21:00 - 22:00

Zuiderwind Blazersensemble - La Bête et les Perles Franse kamermuziek

21:00 - 22:00

Abhishek Thapar - My home at the Intersection Theater

22.20 - 23.20

Arno Schuitemaker – The Way You Sound Tonight Dans - Cyclus #1

23.20 - 00.20

Arno Schuitemaker – The Way You Sound Tonight Dans - Cyclus #2

23.40 - 01.00

MINUA – Still Light Concert

Op deze pagina treft u een selectie rechtenvrije HR beelden van Museumnacht aan voor publicatie.

De foto's bij dit artikel zijn gemaakt door
Laurens Bouvrie

HISTORIA TRAIECTI AD MOSAM

Door Stefan Vrancken (stefan.vrancken@live.nl)

Hilbert de Wit: over een Russisch avontuur, een bakkersdochter uit de Brusselsestraat en schurft in Calvariënberg

In 2018 ontdekte ik dat Hilbert de Wit (1790-1848), de betovergrootvader van mijn oma Truus Caenen-Menten (1921-1991), een van de circa 15.000 'Nederlanders' was die in 1812 met keizer Napoleon I ten strijde trok tegen Rusland. Hilbert behoorde tot het 1ste bataljon van de pontonniers van het leger van Napoleon. Tijdens oorlogsvoeringen hielden de pontonniers zich bezig met de bouw van (tijdelijke) bruggen. Volgens de Nederlandse militaire stamboeken werd hij reeds in 1805, 15 jaar oud, pontonnier. Over de rivier de Berezina (thans Wit-Rusland) bouwden de pontonniers tussen 24 en 27 november 1812 een brug waarover Napoleon en zijn troepen konden ontsnappen aan de achtervolging van de Russen (zie het afgebeelde schilderij). Tijdens de bouw bezweken veel pontonniers aan onderkoeling (maar liefst -37 graden), of werden zij door de stroming van de rivier meegesleurd. Hilbert wist deze verschrikkingen te overleven, en beleefde op de verschrikkelijke terugtocht vele avonturen. Zo trok hij onder meer door de Litouwse hoofdstad Vilnius en verbleef hij diverse maanden in de stad Glogau, destijds een vestingstad in handen van het Franse keizerrijk, tegenwoordig als Glogow een Poolse stad. Nadat deze stad in 1814 moest capituleren voor de geallieerde legers kon Hilbert terugkeren naar Nederland, op dat moment een kersvers koninkrijk waar koning Willem I de scepter over zwaaide. Van de circa 400 pontonniers overleefden slechts zeer weinigen (minder dan 10) het Russische avontuur, en Hilbert behoorde tot die overlevenden.

In 1817, hij was inmiddels sergeant en lag in garnizoen in Maastricht, werd hij verliefd op een 'meidske oet Mestreech': de bakkersdochter Elisabeth Tans (1794-1866), woonachtig in de Brusselsestraat, dochter van Joannes Tans en Anna Elisabeth Thuijs. Elisabeth raakte in blijde verwachting en in 1818 stonden Hilbert en zijn verloofde voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van Maastricht om met elkaar te trouwen. Het eerste kind, Martha Catharina de Wit, geboren in 1818, zou in 1846, 1849 en 1852, als ongehuwde vrouw bevallen van kinderen. Het laatste kind, mijn betovergrootmoeder Maria Catharina de Wit (1852-1942), werd geboren in het ziekenhuis Calvariënberg, waar haar moeder op dat moment verbleef met haar twee andere kinderen, Hendrik en Elisabeth. Moeder en beide kinderen waren met schurft opgenomen. De zuigeling Maria Catharina de Wit, mijn betovergrootmoeder, zou ook al snel schurft krijgen, zo blijkt uit het opnameregister van het ziekenhuis. Moeder Martha Catharina de Wit en haar drie jonge kinderen zouden van 1852 tot 1854 in het ziekenhuis verblijven (twee jaar!).

HISTORIA TRAIECTI AD MOSAM

Door Stefan Vrancken (stefan.vrancken@live.nl)

Op 10 augustus 1854 werden zij alle vier ontslagen uit het ziekenhuis. Nog geen twee maanden later, op 1 oktober, blies moeder Martha Catharina de Wit haar laatste adem uit. Ze was toen woonachtig op de Kommel. Dochter Maria Catharina de Wit zou in 1885 trouwen met de negen jaar jongere Hendricus Hubertus Cuijpers (1861-1942), mijn betovergrootvader. Hun dochter, mijn overgrootmoeder Helena Cuijpers (1892-1966), trouwde in 1909 met de muzikant Petrus Hubertus Menten (1887-1922), mijn overgrootvader.

Terug naar Hilbert de Wit, de pontonnier: hij werd in 1790 geboren te Zwartsluis (Overijssel) als zoon van Klaas de Wit en Klaasje Franken. Hij overleed in 1848 te Bergen op Zoom, waar hij sergeant majoor conducteur was. Zijn weduwe, Elisabeth Tans, zou in 1866 overlijden in Luik.

Het afgebeelde schilderij geeft de overtocht van Napoleon over de brug over de rivier Berezina weer.

PRINS OETROPE 2020

Op 26 januari 2020 werd op de Markt de Stadsprins van Maastricht uitgeroepen : Prins Luc II. Willie Lion maakte er een mooie fotoserie van waarvan wij hier een aantal foto's tonen.

Foto : Yvo Lejeune

**Jouw foto op de voor- of
achterpagina van de
volgende editie?**

Stuur je mooiste foto naar :
info@maastrichtdigitaal.com.
Zet in de onderwerpregel :
coverfoto en wie weet staat
jouw foto straks op de voor- of
achterpagina van de volgende
editie.

LET OP : uiterste inzenddatum
28 maart 2020